

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622201314
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1622201314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpený Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Š. Q., nar. XX.XX.XXXX, L. C. č. XXX, o zaplatenie 2.591,28 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 32Csp/47/2023-116 zo dňa 29. júna 2023 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (výrok II.) potvrdzuje.

Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku sumu 1.009,90€ s úrokom vo výške 18 % ročne zo sumy 921,40€ od 03.10.2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 171,00€ od 03.10.2019 do zaplatenia; 28,50€ od 15.10.2019 do zaplatenia; 28,50€ od 15.11.2019 do zaplatenia; 8,50€ od 15.12.2019 do zaplatenia, 28,50€ od 15.01.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.02.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.03.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.04.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.05.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.06.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.07.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.08.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.09.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.10.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.11.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.12.2020 do zaplatenia; 28,50€ od 15.01.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.02.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.03.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.04.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.05.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.06.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.07.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.08.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.09.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.10.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.11.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.12.2021 do zaplatenia; 28,50€ od 15.01.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.02.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.03.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.04.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.05.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.06.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.07.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.08.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.09.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.10.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.11.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.12.2022 do zaplatenia; 28,50€ od 15.01.2023 do zaplatenia; 28,50€ od 15.02.2023 do zaplatenia a 28,50€ od 15.03.2023 do zaplatenia. II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá. III. Žiadna zo strán nemá práv na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 9, § 517 ods. 3, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, ods. 4, § 2 písm. g) a i), § 10 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obchodného

zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že predmetom sporu vo vzťahu k zmluve o úvere zo dňa 05.03.2019 č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere 1“) a k zmluve o úvere zo dňa 06.03.2019 č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere 2“) bolo posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie celej dlžnej čiastky úveru na základe žalobcom vyhlásenej predčasnej splatnosti úverov. Súd prvej inštancie subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere 1 a zmluvy o spotrebiteľskom úvere 2 pod spotrebiteľské právne vzťahy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi dodávateľom - pôvodným žalobcom (ďalej aj „žalobca“) a spotrebiteľom - žalovaným. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že sporové strany uzatvorili uvedené spotrebiteľské úverové zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca platne nepristúpil k okamžitému zosplateniu spotrebiteľských úverov podľa § 565 Občianskeho zákonníka podľa ktorého platí, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej sa má plniť v splátkach môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca pred vyhlásením okamžitej splatnosti úverov nevyzval žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na zaplatenie dlžnej sumy s tým, že inak môže pristúpiť veriteľ (žalobca) k predčasnému zosplateniu úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere 1 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere 2. To znamená, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovaného nepoučil o tom, že ak si svoje záväzky v lehote 15 dní nesplní, môže žalobca požadovať splatenie celej dlžnej sumy z príslušnej Zmluvy o úvere. Uvedený mechanizmus pre zosplatenie spotrebiteľského úveru pritom musí byť nevyhnutne dodržaný. Mimoriadne zosplatenie úveru, t. j. oprávnenie požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorá mala byť platená v splátkach podľa § 565 Občianskeho zákonníka predstavuje jednostranný právny úkon, ktorý vyžaduje doručenie adresátovi tohto právneho úkonu. Aj z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy (pred zosplatením) slúži ako upozornenie na budúcu možnosť veriteľa uplatniť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Ako súd už konštatoval, týmto spôsobom žalobca nepostupoval. Od uvedeného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa pritom nie je možné podľa názoru súdu odchýliť, keďže ide o kogentné ustanovenie a je preto irelevantné, že v spotrebiteľských zmluvách si sporové strany nedohodli, resp. nezakotvili povinnosť veriteľa (žalobcu) podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Táto povinnosť žalobcovi napriek tomu vyplýva z uvedeného ustanovenia zákona a jej nedodržanie má za následok, že predčasné zosplatenie úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere 1 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere 2 je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, keďže odporuje zákonu.

1.2. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že neprišlo k predčasnému zosplateniu spotrebiteľských úverov, zostal žalobcovi nárok na zaplatenie jednotlivých splátok podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere 1 a zmluvy o spotrebiteľskom úvere 2. Žalobca ale v tomto smere neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, konkrétne aká vôbec bola dohodnutá výška splátok ani ktoré konkrétne splátky, resp. aký konkrétny počet splátok nebol žalovaným uhradený. Už vôbec potom nebolo špecifikované, na akú výšku úrokov a úrokov z omeškania má mať žalobca pri neplatnosti zosplatenia úverov nárok. V sporovom konaní je základnou povinnosťou žalobcu uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť za účelom ich preukázania dôkazy tak, aby bol v spore úspešný vo vzťahu k nároku, ktorý žaluje. Podmienkou však je, aby súd vedel tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia podporené príslušnými dôkazmi podradiť pod konkrétne ustanovenia právnej normy. Skutkové tvrdenia, ktoré má súd subsumovať pod hypotézu určitej právnej normy tak, aby bolo z dispozície právnej normy možné vyvodiť plnenie, musí včas a riadne uviesť sporová strana. Súd nie je povinný, ale ani oprávnený získavať skutkové tvrdenia z priložených listinných dôkazov. Podľa § 132 ods. 2 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností totiž nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy a súd nie je oprávnený z priložených listinných dôkazov sám získavať informácie, ktoré by potenciálne mohli napomôcť potvrdeniu nároku uplatneného žalobcom, resp. získavať informácie, ktoré by mohli byť na prospech obrany žalovanému. Keďže žalobca vo vzťahu k nároku na zaplatenie jednotlivých splátok neunesol bremeno tvrdenia, súd sa nezaoberal ďalej v spore otázkou dôvodnosti tohto nároku. Súd prvej inštancie dodal, že žalobca sa na základe vlastného rozhodnutia nezúčastnil nariadeného pojednávania a vzhľadom na to sa dobrovoľne vzdal práva na predbežný právny názor súdu podľa § 181 ods. 2 C.s.p., na základe ktorého by mal možnosť doplniť rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k nároku na zaplatenie jednotlivých splátok. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu vo vzťahu k uplatnenému nároku zo Zmluvy o úvere 1 a Zmluvy o úvere 2 zamietol.

1.3. Súd prvej inštancie mal ďalej z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 11.03.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 921,40 € na nákup mobilného telefónu P. XXXXXXXX. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 48 mesačných splátkach po 28,50 €. Jednotlivé splátky boli splatné vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, konečný termín splatnosti bol 15.03.2023. Úroková sadzba bola 18,00 % ročne, RPMN 19,57 %, priemerná RPMN 10,35 %, odplata 18,00 %. Zmluva uvádzala tiež celkovú čiastku, ktorú mal žalovaný zaplatiť: 1.299,36 €. V Zmluve bolo medzi stranami dojednané poistenie úveru, a to v rozsahu Komplexného balíka poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 %. K poisteniu bolo v časti 3. bode 1.1 uvedené, že žalovaný vopred výslovne súhlasil s poistením schopnosti splácať úver a bol oboznámený s tým, že prístupenie k poisteniu nie je podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere 3. Žalovaný úver čerpal v dohodnutej výške 921,40 €, neuhradil naň nič. Následne pristúpil súd k preskúmaniu uzavretej Zmluvy o úvere 3. I keď Zmluva o úvere 3 predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejme, že predmetná Zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal na rozdiel od žalobcu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený Zmluvou o úvere je preto potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú Zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej Zmluvy, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Pokiaľ ide o spornú Zmluvu, žalovaný má s poukazom na § 2 písm. a) postavenie spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotným žalobcom tvrdené), že úver bol žalovanému poskytnutý na účel zamestnania, povolania, resp. podnikateľskú činnosť a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie podrobil uzavretú Zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žiadne pochybenie nezistil. Súd dospel ďalej k záveru, že Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva má písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a obsahuje i osobitné náležitosti stanovené zákonom. Vzhľadom na uvedené žalobcovi priznal nárok na zaplatenie uplatnenej istiny úveru, vyčísleného úroku do dňa zosplatenia, ako aj neuhradeného poistného. Pokiaľ ide o zákonné úroky po tvrdenom zosplatení a o úroky z omeškania, žalobca ich zaplatenie požaduje od 03.10.2019, keďže tvrdí, že k 02.10.2019 úver predčasne zosplatnil. Žalobca však súdu nepreukázal, že by úver zosplatnil platne, keďže ani netvrdil a ani nepreukázal, že by žalovaného pred zosplatením úveru zo Zmluvy o úvere 3 písomne vyzýval na zaplatenie omeškaných splátok úveru a upozornil ho, že v prípade neuhradenia tejto sumy žalobca uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak taká výzva nebola žalovanému zaslaná, potom nebola splnená podmienka stanovená v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalobca nebol oprávnený poskytnutý úver predčasne zosplatniť. Predčasné zosplatenie úveru je tak neplatným právnym úkonom žalobcu. Vzhľadom na uvedené je potrebné zmluvné úroky žalobcovi priznať tak, ako si ich uplatnil, pretože ich správne požaduje len z istiny poskytnutého úveru (do 02.10.2019 v kapitalizovanej podobe a od 03.10.2019 percentuálnym spôsobom), avšak úroky z omeškania je potrebné žalobcovi priznať až odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti každej jednotlivej splátky úveru, súčasne však najskôr od dátumu uvedeného v žalobe (keďže súd nemôže žalobcovi priznať viac ako žiadal). Preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania zo splátok splatných do 03.10.2019 od tohto dátumu a za nasledujúcich nezosplatených splátok vždy od dátumu ich splatnosti. Ostáva dodať, že takto bol súd oprávnený postupovať pri Zmluve o úvere 3 (na rozdiel od Zmluvy o úvere 1 a 2) preto, že žalobca v žalobe výslovne uviedol aspoň počet splátok a ich výšku, ako aj dátumy ich splatnosti, teda tu bremeno tvrdenia jednoznačne uniesol.

1.4. Napokon súd prvej inštancie uviedol, že žalobu zamietol v časti týkajúcej sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške trikrát 18,- € (z každej Zmluvy o úvere), a to preto, že žalobca v tejto časti žaloby neuniesol ani bremeno tvrdenia (teda v čom spočívali ním uvádzané náklady), ani dôkazné bremeno. Súdu v žiadnom prípade nepostačuje uviesť, že žalobcovi vznikli nejaké bližšie nešpecifikované náklady na to, aby si splnil svoju povinnosť pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Súd z takýchto nedostatočných tvrdení žalobcu, ktoré neboli podložené žiadnymi dôkazmi, nebol schopný posúdiť, či ním tvrdené náklady skutočne vznikli a či

ich je možné považovať za príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a preto bol nútený aj v tejto časti žalobu zamietnuť.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.. O trovách rozhodol tak, že pri čiastočnom úspechu oboch strán vyslovil, že ani jedna strane nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti zamietajúcej časti tohto rozsudku (výrok II.) podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal, aby súd prvej inštancie zrušil napadnutú časť rozsudku a vec vrátil súdu prvej inštancie. Svoje odvolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p. , keď nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie ohľadom toho, že neprišlo k platnému predčasnému zosplateniu úverov. Poukázal na skutočnosť, že sa žalobným návrhom domáhal peňažného plnenia, pričom právny dôvod uplatneného nároku v žalobe výslovne neuviedol. Žalobca v súlade s ustanovením § 132 C.s.p. opísal rozhodujúce skutočnosti, keď okrem iného tvrdil, že strany uzavreli dňa 05.03.2019 a 06.03.2019 úverové zmluvy, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému revolvingové spotrebiteľské úvery, a to výške 952,30 € a 362,10 € a tiež tvrdil, že žalovaný do dňa podania žaloby nevrátil ani len časť dlžnej sumy. Toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným počas konania popreté, t. j. v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. sa považuje za nesporné. Sporným skutkom sa stalo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov voči žalovanému. Žalobca v konaní predložil všetky jemu v tom čase dostupné písomné podklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na úhradu jeho dlhu a mal za to, že aj v prípade, ak súd dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov voči žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bolo neúčinné, mal tak vychádzať z pôvodného dojednania obsiahnutého v úverovej zmluve o plnení dlhu v splátkach a žalobcovi priznať plnenie z jednotlivých už splatných a ešte nepremličaných mesačných splátok. Žalobca je toho názoru, že v dispozičných konaniach, ktoré začínajú na základe návrhu je súd viazaný návrhom a nemôže ho prekročiť a posúdiť viac, než čoho sa žalobca domáha. Zároveň sa ale žalobca nemôže stotožniť s názorom súdu, že by v prípade sporných skutkových tvrdení v priebehu súdneho konania mal sám upravovať návrh, a to najmä s prihliadnutím k tomu, že predmetom konania je peňažný dlh vzniknutý neuhradením jednotlivých mesačných splátok. Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa výšky splátok ani dátumov ich splatnosti. Súd prvej inštancie tak musel mať za preukázané, že jednotlivé mesačné splátky oboch úverov boli splatné k 10.dňu v mesiaci pri zmluve o spotrebiteľskom úvere 1 vo výške 28,50 € od apríla 2019 do zaplatenia a zmluve o spotrebiteľskom úvere 2 vo výške 12,-€ od apríla 2019 do zaplatenia. Žalobca poukázal na prvú vetu ustanovenia § 217 ods. 1 C.s.p. a nato, že súd musel mať za preukázané, že v čase vydania rozsudku dňa 29.06.2023 boli splatné a zároveň ešte nepremličateľné mesačné splátky v rozmedzí od 10.07.2019 do 10.06.2023 pri zmluve o spotrebiteľskom úvere 1 išlo o 48 splátok každá vo výške 28,50 € = 1.368 € a pri zmluve o spotrebiteľskom úvere 2 to bolo 48 splátok každá vo výške 12 € = 576 € súd prvej inštancie napriek tomu žalobu v celom rozsahu zamietol. Z výšky súčiny jednotlivých splátok vyplýva, že suma 1.944 € prekračuje žalobcom určený predmet konania v časti I a II žalobného návrhu (sumu 1.563,38 €), čo zároveň preukazuje fakt, že žalobcom uplatnené peňažné plnenie bolo dôvodné. Ochrana spotrebiteľa by nemala byť absolútna, zasahujúca do nestrannosti súdu. Žalobca poskytol taký skutkový základ, ktorý umožňoval súdu priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie aj v prípade, ak malo toto plnenie byť z titulu nároku na jednotlivé mesačné splátky. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak sú inak právne kvalifikuje skutok, ktorý je predmetom konania, keďže právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle iuria novit curia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa vymyká rozhodovacej praxe všeobecných súdov, keď sa žalobca s príslušnou argumentáciou súdu prvej inštancie odôvodňujúcou zamietnutie návrhu v celom rozsahu nestretol, hoci vedie niekoľko tisíc sporových konaní na obdobnom skutkovom základe, čím rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru žalobcu porušuje tiež zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a tým aj zásadu právnej istoty. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v zamietnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd prvej inštancie mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu 1.563,38 € s príslušenstvom.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (výrok II.) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože súd

prvej inštancie náležite zistiť skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

5. Z riadne vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvoril so žalovaným dňa 05.03.2019 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX (zmluva o úvere 1), ktorou pôvodný žalobca, ako banka poskytol žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver so schválenou výškou úverového rámca v sume 5.000,- €, aktuálnou výškou úverového rámca je suma 950 €. Medzi stranami bola dohodnutá výška splátky ako min. 3% aktuálnej výšky úverového rámca a splatnosť splátky bola dohodnutá na 10.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1.čerpanie revolvingového úveru. Výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 945,30 €. Ďalej bolo v zmluve dojednaná výška úrokovej sadzby 27% ročne, RPMN 30,61%, odplata 27%, priemerná RPMN 23,58%. V článku 7, odsek 7.1. si sporové strany dohodli možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Listom zo dňa 16.10.2019 pôvodný žalobca oznámil žalovanému vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Dňa 06.03.2019 sporové strany uzavreli zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX (zmluva o úvere 2), ktorou pôvodný žalobca, ako banka poskytol žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver so schválenou výškou úverového rámca v sume 5.000,- €, aktuálnou výškou úverového rámca je suma 400.- €. Medzi stranami bola dohodnutá výška splátky ako min. 3% aktuálnej výšky úverového rámca a splatnosť splátky bola dohodnutá na 10.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1.čerpanie revolvingového úveru. Výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 355,10 €. Ďalej bolo v zmluve dojednaná výška úrokovej sadzby 27% ročne, RPMN 30,62%, odplata 27%, priemerná RPMN 23,58%. V článku 7, odsek 7.1. si sporové strany dohodli možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Listom zo dňa 16.10.2019 pôvodný žalobca oznámil žalovanému vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Dňa 11.03.2019 uzavreli sporové strany zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde pôvodný žalobca poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 921,40 €, s výškou mesačnej splátky 28,50 €, splatných k 15.dňu v mesiaci s počtom 48 mesačných splátok. Ďalej bol dohodnutý úrok vo výške 18%, RPMN 19,57%, odplata 18%, priemerná RPMN 10,35%, celková čiastka k zaplateniu 1.299,36 €. V zmluve v tretej časti, článku 3 v odseku 3.1. bola sporovými stranami dohodnutá možnosť predčasne zosplatniť úver. Listom zo dňa 02.10.2019 pôvodný žalobca žalovanému oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Predmetom odvolacieho konania sú nároky žalobcu zo zmlúv o revolvingových úverov uzavretých dňa 05.03.2019 a 06.03.2019.

6.1. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.2. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6.3. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

6.4. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

6.5. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

6.6. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6.7. Podľa § 290 C.s.p., spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6.8. Podľa § 295 C.s.p., súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

7. S poukazom na zistený skutkový stav a citované ustanovenia sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie ohľadom nesplnenia podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. V danom prípade pôvodný žalobca predložil súdu len oznámenie zo dňa 16.10.2019, v ktorom oznámil žalovanému predčasnú splatnosť, a to tak úveru o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 1 a úveru o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 2. Zákon v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje prísne kritéria, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, ktoré musia byť splnené kumulatívne. V prípade, ak dodávateľ poruší niektorú z podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru má za následok, že je potrebné považovať takéto zosplatnenie za absolútne neplatný právny úkon. Zákon stanovuje, že v poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaniach a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba odsek 9 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Keďže ustanovenie odseku 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa odseku 9 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá. Ak sa uvádza prvá splátka má sa tým na myslí aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka, napríklad v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky povinný spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na myslí adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s odsekom 9 ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. Netreba pritom zabúdať na skutočnosť, že zákonom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Úkon dodávateľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Malo by sa to uskutočniť v písomnej forme právneho úkonu. Iba všeobecne upozorňujeme na skutočnosť, že ak jednostranné predčasné zosplatnenie pohľadávky nebude spĺňať náležitosti právneho úkonu, bude trpieť vadami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, nebude vychádzať zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v odseku 8 alebo nebude doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nikdy nevyvolá zamýšľané právne účinky a dodávateľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa. Keďže predčasné zosplatnenie pohľadávky dodávateľom je jednostranný adresovaný hmotnoprávnym úkonom, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Požiadavka na odôvodnenie jednostranného konania dodávateľa, ktoré napĺňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, plynie aj z ostatnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, konkrétne z rozsudku vo veci C-92/11,

RWE Vertrieb AG v. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen EV, a rovnako z rozsudku Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-359/11 a C-400/11, Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG a Josef Egbringhoff v. Stadtwerke Ahaus GmbH. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 ? 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 548-694 s.).

7.1. V prejednávanej veci neboli splnené vyššie uvedené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, keď z predložených listinných dôkazov nie je možné zistiť, že od ktorej omeškanej splátky si pôvodný žalobca uplatňoval právo na zosplatnenie úveru a teda ani nie je možné preskúmať či bol žalovaný v omeškaní po dobu troch mesiacov. Keby súd bral do úvahy, že žalovaný priznal na pojednávaní, že žalobcovi nesplácal splátky, a vychádzal aj z toho, že ak neboli spochybnené skutkové tvrdenie o nesplácaní, a teda bola daná skutočnosť, že v danom prípade by bol žalovaný v omeškaní po dobu troch mesiacov, v konaní nebolo preukázané, žeby bola žalovanému zasielaná výzva na úhradu dlžnej sumy s upozornením, že môže prísť k zosplatneniu úveru. Súčasťou súdneho spisu je len oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľských revolvingových úverov. Z uvedeného oznámenia ani nie je zrejmé, žeby mu predchádzala výzva s poučením o možnosti predčasného zosplatnenia, ktorá by sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Samotné oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru sú neurčité a nejasné, a nie je z nich možné vyzistiť, že pre nesplnenie, ktorej splátky sa malo uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Odvolací súd vzhľadom na uvedené v súlade so súdom prvej inštancie zastáva názor, že zosplatnenie úveru pôvodným žalobcom je vzhľadom na nedodržanie zákonných podmienok absolútne neplatným právnym úkonom.

8. Žalobca by mal nárok na zaplatenie omeškaných splátok, avšak v danom prípade súd prvej inštancie dospel k správny záverom, že žalobca nepreukázal výšku splátok a ani, ktoré splátky neboli uhradené. Jednou z náležitostí žaloby je opísanie rozhodujúcich skutočností. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca má zrozumiteľne a určito opísať okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový dej. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkom. Judikatúra považuje za rozhodujúce skutočnosti údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Zákon výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca je povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Dôkazy, ktoré nemôže strana pripojiť (napr. veľkorozmerné hnutelné veci, nehnuteľnosti), iba označí (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, 528-532 s.). Odvolací súd má za to, že žalobca si svoju povinnosť nesplnil a k svojej žalobe ani nepripojil všetky dôkazy, ktoré by vytvorili súdu náležitý podklad pre rozhodnutie.

8.1. V prvom rade je potrebné uviesť, že v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere 1 a aj 2 bola výška splátok určená pre spotrebiteľa neurčitým spôsobom. Výška splátky nebola určená konkrétnou sumou, ktorú má spotrebiteľa aktuálne platiť, alebo bola určená ako 3% z aktuálneho úverového rámca. Takto formulovaná výška nie je pre spotrebiteľa jasne určená, spôsobuje neistotu koľko má vlastne platiť, a teda je podľa názoru súdu dohodnutá v neprospech spotrebiteľa. Sám pôvodný žalobca vo svojej žalobe neuviedol akú skutočnú cenu mal žalovaný ako splátku uhradiť. Pôvodný žalobca sa vo svojej žalobe a ani dôkazmi nepreukázal, že s ktorými splátkami bol žalovaný v omeškaní. Pokiaľ ide o priložené rozpisy splácania úveru, tak odvolací súd má za to, že nekorešponujú so skutkovými tvrdeniami v žalobe a nedávajú súdu dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Nie je úlohou súdu, aby neúplne skutkové tvrdenia žalobcu, ktorý je dodávateľom, nahrádzal vlastným zisťovaním a dedukovaním z predložených dôkazov. Je povinnosťou žalobcu uviesť všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie.

8.2. Nie je možné vychádzať len zo skutočnosti, že žalovaný potvrdil uzatváranie zmlúv a že ich neplatil. Ani skutočnosť, že žalovaný nerozporuje skutkové tvrdenia žalobcu, nemá za následok, že súd musí žalobe vyhovieť, ak existujú dôvodné pochybnosti o ich pravdivosti. Odvolací súd má za to,

že je preukázané, že prišlo k uzavretiu zmlúv o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a že žalovaný ich nesplácal ale nebolo zrejmé a preukázané že prišlo k platnému zosplatneniu úveru a v akej výške boli omeškané splátky a koľko omeškaných splátok žalovaný neuhradil. Nakoľko sa pôvodný žalobca nezúčastnil na pojednávaní, kde súd predniesol svoje predbežné právne posúdenie veci, je jeho chybou, že nemohol reagovať na prednesený právne posúdenie a nemohol navrhnúť ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a preto sú jeho námietky v uvedené v odvolaní tomto smere nedôvodné.

9. S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu zamietol v časti s nárokov zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, z dôvodu, že žalobca nepreukázal naplnenie zákonných podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti a pokiaľ ide o nárok na zaplatenie neuhradených splátok z dôvodu, že žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia, neuviedol skutkové tvrdenia na preukázanie nezaplatenia týchto splátok, a ani nepredložil dôkazy na preukázanie svojho nároku. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok II.) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto by mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).